

Řešení testu 2b

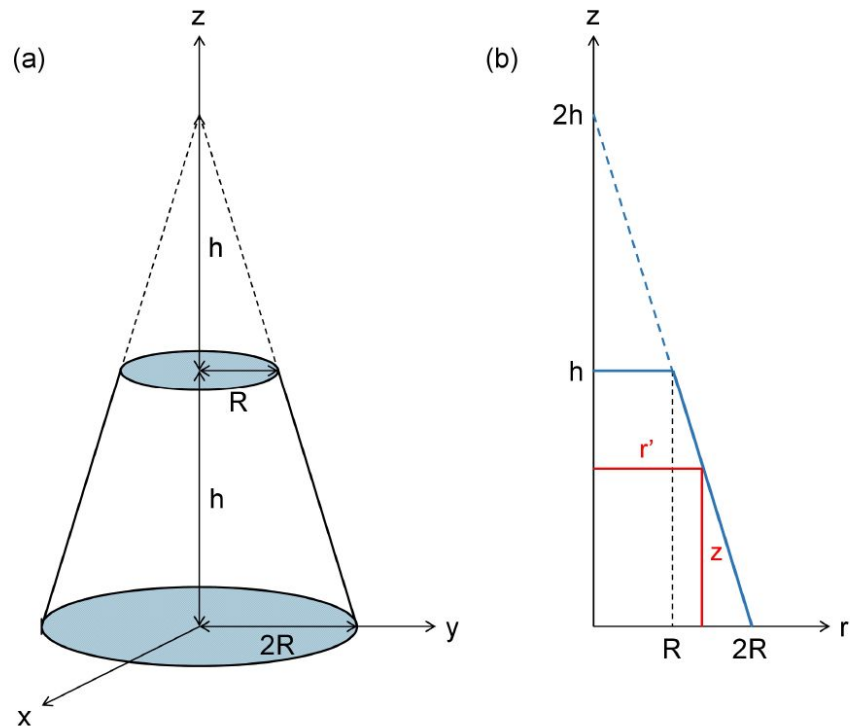
Fyzika I (mechanika a molekulová fyzika)
NOFY021

8. ledna 2019

Příklad 1

Zadání: Uvažujte homogenní komolý kužel o výšce h a poloměrech podstav r_1 a r_2 , viz obrázek.

Vypočítejte polohu hmotného středu, pokud pro poloměry podstav platí $r_2 = 2r_1$.

První způsob řešení:

Polohový vektor \vec{r}_T hmotného středu homogenního tělesa o objemu V je obecně dán předpisem:

$$\vec{r}_T = \frac{1}{V} \int_V \vec{r} dV. \quad (1)$$

Určitý integrál (1) lze nejsnadněji počítat pomocí cylindrických souřadnic r , φ , z .

$$\begin{aligned} x &= r \cos \varphi \\ y &= r \sin \varphi \\ z &= z \\ dV &= r dr d\varphi dz \end{aligned}$$

Integrační meze pro proměnné r , φ , z jsou následující:

$$\begin{aligned} r &\in [r', 2R], \\ \varphi &\in [0, 2\pi], \\ z &\in [0, h]. \end{aligned}$$

Horní mez r' pro proměnnou r závisí na výšce z , viz obrázek (b), podle lineárního vztahu:

$$z = k \cdot r' + q$$

$$2h = k \cdot 0 + q \Rightarrow q = 2h$$

$$0 = k \cdot 2R + q \Rightarrow k = -\frac{2h}{2R}$$

$$z = -\frac{h}{R}r' + 2h$$

$$r' = -\frac{R}{h}z + 2R.$$

Objem komolého kuželu je obecně roven:

$$V = \frac{1}{3}\pi(r_1^2 + r_1r_2 + r_2^2)h,$$

což v našem případě $r_1 = R$ a $r_2 = 2R$ dává:

$$V = \frac{7}{3}\pi R^2 h.$$

Nyní už můžeme dosadit do rovnice (1) a vypočítat souřadnice hmotného středu. Souřadnice x_T a y_T jsou nulové ze díky symetrii komolého kuželu. Je nutné tedy spočítat pouze souřadnici z_T .

$$\begin{aligned} z_T &= \frac{1}{V} \int_V z \, dV \\ z_T &= \frac{1}{\frac{7}{3}\pi R^2 h} \int_0^h \int_0^{2\pi} \int_0^{-\frac{R}{h}z+2R} z r \, dr \, d\varphi \, dz \\ z_T &= \frac{3}{7\pi R^2 h} [\varphi]_0^{2\pi} \int_0^h \int_0^{-\frac{R}{h}z+2R} r z \, dr \, dz \\ z_T &= \frac{3}{7\pi R^2 h} \cdot 2\pi \cdot \int_0^h \int_0^{-\frac{R}{h}z+2R} r z \, dr \, dz \\ z_T &= \frac{6}{7R^2 h} \int_0^h \left[\frac{r^2}{2} z \right]_0^{-\frac{R}{h}z+2R} dz \\ z_T &= \frac{3}{7R^2 h} \int_0^h \left(\frac{R^2}{h^2} z^3 - \frac{4R^2}{h} z^2 + 4R^2 z \right) dz \\ z_T &= \frac{3}{7R^2 h} \left[\frac{R^2}{h^2} \frac{z^4}{4} - \frac{4R^2}{h} \frac{z^3}{3} + 4R^2 \frac{z^2}{2} \right]_0^h \\ z_T &= \frac{3}{7h} \left(\frac{h^2}{4} - \frac{4h^2}{3} + 2h^2 \right) \\ z_T &= \frac{3}{7} \frac{11}{12} h \\ z_T &= \frac{11}{28} h \end{aligned}$$

Druhý způsob řešení:

Zadaný komolý kužel vznikne odečtením malého kuželu o výšce h a poloměru podstavy R od velkého kuželu o výšce $2h$ a poloměru podstavy $2R$, viz obrázek (a). Nechť je z -ová poloha hmotného středu velkého kuželu z_{T1} a z -ová poloha hmotného středu malého kuželu z_{T2} . Označme objem velkého kuželu V_1 a objem malého kuželu V_2 . Potom pro z -ovou souřadnici hmotného středu komolého kuželu platí:

$$z_T = \frac{V_1 z_{T1} - V_2 z_{T2}}{V_1 - V_2}. \quad (2)$$

Zbývá dopočítat polohu hmotného středu homogenního kuželu o poloměru podstavy \bar{R} a výšce \bar{h} . V obrázku (b) platí $\bar{R} = 2R$ a $\bar{h} = 2h$. K výpočtu opět využijeme cylindrické souřadnice a následující meze:

$$\begin{aligned} r &\in [0, r''], \\ \varphi &\in [0, 2\pi], \\ z &\in [0, \bar{h}]. \end{aligned}$$

Horní mez r'' pro proměnnou r závisí opět na výšce z , podle lineárního vztahu:

$$\begin{aligned} z &= k \cdot r'' + q \\ \bar{h} &= k \cdot 0 + q \Rightarrow q = \bar{h} \\ 0 &= k \cdot \bar{R} + q \Rightarrow k = -\frac{\bar{h}}{\bar{R}} \\ z &= -\frac{\bar{h}}{\bar{R}} r'' + \bar{h} \\ r'' &= -\frac{\bar{R}}{\bar{h}} z + \bar{R}. \end{aligned}$$

Objem kuželu je obecně roven:

$$V = \frac{1}{3} \pi \bar{R}^2 \bar{h},$$

Počítejme tedy z -ovou polohu hmotného středu kuželu.

$$\begin{aligned}
 z_T &= \frac{1}{V} \int_V z \, dV \\
 z_T &= \frac{1}{\frac{1}{3}\pi\bar{R}^2\bar{h}} \int_0^{\bar{h}} \int_0^{2\pi} \int_0^{-\frac{\bar{R}}{\bar{h}}z+\bar{R}} zr \, dr \, d\varphi \, dz \\
 z_T &= \frac{3}{\pi\bar{R}^2\bar{h}} [\varphi]_0^{2\pi} \int_0^{\bar{h}} \int_0^{-\frac{\bar{R}}{\bar{h}}z+\bar{R}} rz \, dr \, dz \\
 z_T &= \frac{3}{\pi\bar{R}^2\bar{h}} \cdot 2\pi \cdot \int_0^{\bar{h}} \int_0^{-\frac{\bar{R}}{\bar{h}}z+\bar{R}} rz \, dr \, dz \\
 z_T &= \frac{6}{\bar{R}^2\bar{h}} \int_0^{\bar{h}} \left[\frac{r^2}{2} z \right]_0^{-\frac{\bar{R}}{\bar{h}}z+\bar{R}} dz \\
 z_T &= \frac{3}{\bar{R}^2\bar{h}} \int_0^{\bar{h}} \left(\frac{\bar{R}^2}{\bar{h}^2} z^3 - \frac{2\bar{R}^2}{\bar{h}} z^2 + \bar{R}^2 z \right) dz \\
 z_T &= \frac{3}{\bar{R}^2\bar{h}} \left[\frac{\bar{R}^2}{\bar{h}^2} \frac{z^4}{4} - \frac{2\bar{R}^2}{\bar{h}} \frac{z^3}{3} + \bar{R}^2 \frac{z^2}{2} \right]_0^{\bar{h}} \\
 z_T &= \frac{3}{\bar{h}} \left(\frac{\bar{h}^2}{4} - \frac{2\bar{h}^2}{3} + \frac{\bar{h}^2}{2} \right) \\
 z_T &= \frac{1}{4}\bar{h}
 \end{aligned}$$

Pro polohy z_{T1} a z_{T2} tedy platí:

$$\begin{aligned}
 z_{T1} &= \frac{1}{4} \cdot 2h = \frac{1}{2}h, \\
 z_{T2} &= h + \frac{1}{4} \cdot h = \frac{5}{4}h.
 \end{aligned}$$

Objemy V_1 a V_2 jsou:

$$\begin{aligned}
 V_1 &= \frac{1}{3}\pi(2R^2)(2h) = 8\frac{1}{3}\pi R^2 h, \\
 V_2 &= \frac{1}{3}\pi R^2 h.
 \end{aligned}$$

Dosaďme do rovnice (2) a dopočítejme z_T .

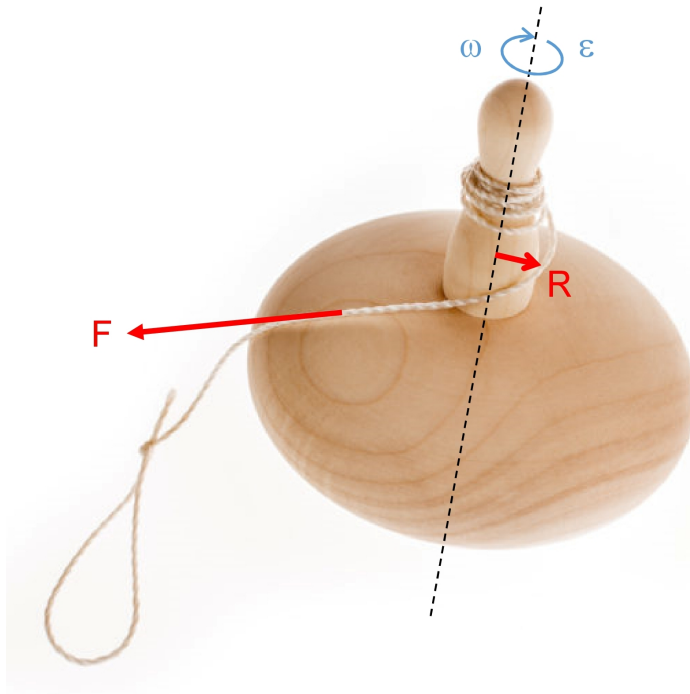
$$\begin{aligned}
 z_T &= \frac{\frac{1}{3}\pi R^2 h (8 \cdot \frac{1}{2}h - 1 \cdot \frac{5}{4}h)}{\frac{1}{3}\pi R^2 h (8 - 1)} \\
 z_T &= \frac{4 - \frac{5}{4}h}{7} h \\
 z_T &= \frac{11}{28}h
 \end{aligned}$$

Oběma způsoby jsme tedy dostali polohu hmotného středu komolého kuželu jako $\vec{r}_T = (0, 0, \frac{11}{28}h)$.

Příklad 2

Zadání: Dřevěnou káču s momentem setrvačnosti $J = 10^{-4} \text{ kg m}^2$ roztočíme pomocí provázku následovně. Provázek o délce $s = 1 \text{ m}$ namotáme na váleček o poloměru $R = 5 \text{ mm}$ a táhneme za něj silou $F = 2 \text{ N}$, dokud se celý provázek neodmotá.

- S jakým úhlovým zrychlením se bude káča roztáčet?
- Jak dlouho bude trvat, než se celý provázek odmotá?
- Vypočítejte, s jakou úhlovou frekvencí se káča bude točit.

Řešení: (a) Pro pohyb káči platí 2. impulzová věta:

$$\vec{M} = J\vec{\epsilon}. \quad (1)$$

Kolmá vzdálenost síly \vec{F} od osy otáčení je R , vztah (1) tedy můžeme přepsat do skalárního tvaru a vypočítat velikost úhlového zrychlení ϵ .

$$\begin{aligned} FR &= J\epsilon \\ \epsilon &= \frac{FR}{J} \\ \epsilon &= 100 \text{ rad s}^{-2} \end{aligned} \quad (2)$$

(b) Provázek se odmotává se zrychlením a . Mezi zrychlením provázku a úhlovým zrychlením káči platí jednoduchý vztah $a = \epsilon R$. Dráha s rovnoměrně zrychleného pohybu je dána

známým vztahem $s = \frac{1}{2}at^2$, odkud lze již snadno vyjádřit dobu t , po kterou se provázek odmotává.

$$s = \frac{1}{2}at^2$$

$$t = \sqrt{\frac{2s}{a}}$$

$$t = \sqrt{\frac{2s}{\varepsilon R}}$$

Dosadíme-li si do posledního vztahu výraz (2) pro ε , dostáváme:

$$t = \sqrt{\frac{2s}{\varepsilon R}},$$

$$t = \sqrt{\frac{2sJ}{FR^2}},$$

$$t = 2 \text{ s.}$$

(c) Konečnou úhlovou rychlost káči ω můžeme vypočítat ze znalosti úhlového zrychlení ε a času t .

$$\omega = \varepsilon t$$

$$\omega = \frac{FR}{J} \sqrt{\frac{2sJ}{FR^2}}$$

$$\omega = \sqrt{\frac{2Fs}{J}}$$

$$\omega = 200 \text{ rad s}^{-1}$$

Stejného výsledku dosáhneme pomocí rovnosti energií, kdy práce, kterou vykoná síla \vec{F} , je rovna rotační kinetické energii káči.

$$W = E_k$$

$$Fs = \frac{1}{2}J\omega^2$$

$$\omega = \sqrt{\frac{2Fs}{J}}$$

$$\omega = 200 \text{ rad s}^{-1}$$

Příklad 3

Zadání: Pozorovatel stojí ve výtahu na osobní váze. Je-li výtah v klidu, ukazuje váha hmotnost 77 kg. Během rozjezdu výtahu vzhůru ukazuje váha po dobu 6 s hmotnost 82 kg, poté ukazuje po dobu 40 s opět hmotnost 77 kg a nakonec při brzdění výtahu po dobu 7.5 s ukazuje hmotnost 73 kg.

Vypočítejte délku dráhy, kterou urazil výtah.

Pozn.: Počítejte s konstantním tíhovým zrychlením $g = 9.81 \text{ m s}^{-2}$.

Řešení: Označme si postupně veličiny $m_0 = 77 \text{ kg}$ (skutečná hmotnost pozorovatele), $m_1 = 82 \text{ kg}$, $m_2 = 77 \text{ kg}$, $m_3 = 73 \text{ kg}$, $t_1 = 6 \text{ s}$, $t_2 = 40 \text{ s}$, $t_3 = 7.5 \text{ s}$. Při rozjezdu kabiny nahoru se zrychlením a_1 si připadá pozorovatel těžší o 5 kg. Poté se kabina pohybuje rovnoměrným pohybem a tíha pozorovatele je stejná jako v klidu. Nakonec při brzdění kabiny se zrychlením a_3 si připadá pozorovatel lehčí o 4 kg. Celková dráha s , kterou kabina výtahu urazí je rovna součtu drah, které urazí při rovnoměrně zrychleném pohybu (s_1), při rovnoměrném pohybu (s_2) a při rovnoměrně zpomaleném pohybu (s_3).

$$s = s_1 + s_2 + s_3$$

Pro rovnoměrně zrychlený pohyb s nulovou počáteční rychlostí si můžeme vypočítat dráhu s_1 a konečnou rychlost v_1 .

$$\begin{aligned} s_1 &= \frac{1}{2} a_1 t_1^2 \\ v_1 &= a_1 t_1 \end{aligned}$$

Dráha rovnoměrného pohybu s_2 je rovna:

$$\begin{aligned} s_2 &= v_1 t_2, \\ s_2 &= a_1 t_1 t_2. \end{aligned}$$

Pro rovnoměrně zpomalený pohyb s počáteční rychlostí v_1 si můžeme vypočítat dráhu s_3 .

$$\begin{aligned} s_3 &= v_1 t_3 - \frac{1}{2} a_3 t_3^2 \\ s_3 &= a_1 t_1 t_3 - \frac{1}{2} a_3 t_3^2 \end{aligned}$$

Celková dráha s je tedy rovna:

$$\begin{aligned} s &= \frac{1}{2} a_1 t_1^2 + a_1 t_1 t_2 + a_1 t_1 t_3 - \frac{1}{2} a_3 t_3^2 \\ s &= a_1 t_1 (t_1 + t_2 + t_3) - \frac{1}{2} (a_1 t_1^2 + a_3 t_3^2) \end{aligned}$$

Nyní zbývá dopočítat zrychlení a_1 a a_2 . Při rozjezdu kabiny působí na pozorovatele směrem dolů tíhová síla $F_G = m_0 g$ a setrvačná síla $F_{s_1} = m_0 a_1$ (proti směru zrychlení a_1). Výsledná

síla F_1 , kterou tlačí pozorovatel na váhu, má stejnou velikost, jako tíha tělesa o hmotnosti m_1 . Stejně velkou silou působí i váha na pozorovatele, který si připadá těžší. Platí:

$$\begin{aligned} F_1 &= F_G + F_{s1} \\ F_1 &= m_1 g \\ F_G &= m_0 g \\ F_{s1} &= m_0 a_1 \\ \Rightarrow a_1 &= \frac{m_1 - m_0}{m_0} g \end{aligned}$$

Při brzdění kabiny působí na pozorovatele směrem dolů tíhová síla $F_G = m_0 g$ a směrem nahoru setrvačná síla $F_{s3} = m_0 a_3$ (proti směru zrychlení a_3). Výsledná síla F_3 , kterou tlačí pozorovatel na váhu, má stejnou velikost, jako tíha tělesa o hmotnosti m_3 . Stejně velkou silou působí i váha na pozorovatele, který si připadá lehčí. Platí:

$$\begin{aligned} F_3 &= F_G - F_{s3} \\ F_3 &= m_3 g \\ F_G &= m_0 g \\ F_{s3} &= m_0 a_3 \\ \Rightarrow a_3 &= \frac{m_0 - m_3}{m_0} g \end{aligned}$$

Dosaďme hodnoty zrychlení a_1 a a_3 do vztahu pro celkovou dráhu s a dopočítejme.

$$\begin{aligned} s &= a_1 t_1 (t_1 + t_2 + t_3) - \frac{1}{2} (a_1 t_1^2 + a_3 t_3^2) \\ s &= g \left[\frac{m_1 - m_0}{m_0} t_1 (t_1 + t_2 + t_3) - \frac{1}{2} \left(\frac{m_1 - m_0}{m_0} t_1^2 + \frac{m_0 - m_3}{m_0} t_3^2 \right) \right] \\ s &= 178.7 \text{ m} \end{aligned}$$

Poznamenejme, že parametry a_1 , a_3 , t_1 a t_3 nejsou nezávislé, ale jsou svázané podmínkou, konečná rychlost rovnoměrně zpomaleného pohybu kabiny je nulová, neboli:

$$a_1 t_1 = a_3 t_3.$$

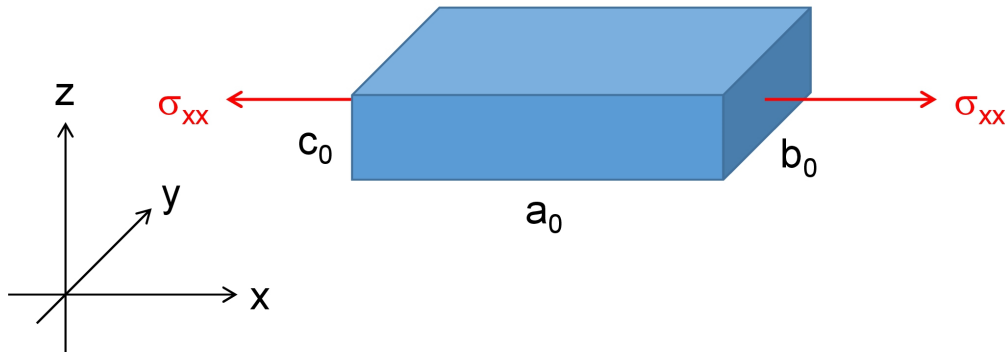
S využitím tohoto vztahu lze výsledek upravit do jiného tvaru:

$$\begin{aligned} s &= g t_1 \frac{m_1 - m_0}{m_0} \left[t_1 + t_2 + t_3 - \frac{1}{2} t_1 \frac{m_1 - m_0}{m_0 - m_3} \right], \\ s &= 178.7 \text{ m}. \end{aligned}$$

Příklad 4

Zadání: Kvádr o původních rozměrech a_0 , b_0 , c_0 deformujeme jednoosým tahovým napětím σ podle obrázku. Jaká musí být hodnota Poissonovy konstanty aby změna hustoty kvádrů byla nulová?

Pozn.: Uvažujte pouze malé deformace, tzn. složky tenzoru deformací jsou velmi malé: $\varepsilon_{ij} \ll 1$ a tedy kvadratické a vyšší členy v proměnných ε_{ij} je možné zanedbat.

Řešení: Hookův zákon pro izotropní materiály má tvar:

$$\varepsilon_{ij} = \frac{1}{E} [(1 + \nu)\sigma_{ij} - \nu(\sigma_{11} + \sigma_{22} + \sigma_{33})\delta_{ij}],$$

kde symbol δ_{ij} se nazývá Kroneckerovo delta a reprezentuje prvky jednotkové matice. Jedinou nenulovou složku tenzoru napětí σ_{11} označme jako σ . Tenzor deformace má 3 nenulové složky ε_{11} , ε_{22} a ε_{33} :

$$\begin{aligned}\varepsilon_{11} &= \frac{\sigma}{E}, \\ \varepsilon_{22} &= -\frac{\nu\sigma}{E} = -\nu\varepsilon_{11}, \\ \varepsilon_{33} &= -\frac{\nu\sigma}{E} = -\nu\varepsilon_{11}.\end{aligned}$$

Diagonální složky tenzoru deformace vyjadřují relativní prodloužení v x-ovém resp. y-ovém resp. z-ovém směru, neboli:

$$\begin{aligned}\varepsilon_{11} &= \frac{a - a_0}{a_0} \\ \varepsilon_{22} &= \frac{b - b_0}{b_0} \\ \varepsilon_{33} &= \frac{c - c_0}{c_0},\end{aligned}$$

kde a_0 , b_0 , c_0 jsou původní rozměry kvádrů, zatímco a , b , c jsou rozměry kvádrů po deformaci.

Spojením rovnic výše dostáváme pro nové rozměry kvádrů:

$$\begin{aligned}a &= (1 + \varepsilon_{11})a_0 \\b &= (1 - \nu\varepsilon_{11})b_0 \\c &= (1 - \nu\varepsilon_{11})c_0.\end{aligned}$$

Změnu objemu kvádrů ΔV vyjádříme jako rozdíl nového objemu $V = abc$ a objemu původního $V_0 = a_0b_0c_0$. Pro nulovou změnu objemu dostáváme podmínku:

$$\begin{aligned}0 &= \Delta V \\0 &= V - V_0 \\0 &= abc - a_0b_0c_0 \\0 &= a_0b_0c_0 [(1 + \varepsilon_{11})(1 - \nu\varepsilon_{11})^2 - 1] \\0 &= \varepsilon_{11}(1 - 2\nu) + \varepsilon_{11}^2(\nu^2 - 2\nu) + \nu^2\varepsilon_{11}^3\end{aligned}$$

Nyní využijme znalosti, že Hookův zákon platí pro relativně malé deformace, $\varepsilon_{11} \ll 1$. Proto můžeme kvadratické a vyšší členy v proměnné ε_{11} zanedbat. Poslední rovnice se nám tedy zjednoduší na:

$$\begin{aligned}0 &= \varepsilon_{11}(1 - 2\nu) \\0 &= 1 - 2\nu \\ \nu &= \frac{1}{2}.\end{aligned}$$

Nulová změna objemu při deformaci tedy nastává pro materiály s hodnotou Poissonova čísla rovnou 0.5.